

Niamuno Sargas

broliams Lietuwininkams žines pranešas.

„Niamuno Sargas“,

Tilžėje, kas ketvergą išdūdamas, laštija prie arciausiojo pušto ar per gromatnešį apsielūtas ant bertainio meto 50 peningiu, su prinešimu i namus 65 peningius. Ir pati laitraščio išleistuve Tilžėje, pylimo ulcijoje (Dammstraße) 2. bute, priima apsielūtiavimus arba ištrašymus.

**Wernai mylėsim cecorynę,
Drapei užtaršim lietuwynę!**

Apsakymai

i „Niamuno Sarga“ įstatomieje laštija po 10 peningiu už tožną smulkeis raštais išspausgt eilute ir yra šio laitraščio išleistuveje priimami. — Gromatas ir rankraščius dėl laitraščio siunčiamus priima redytuwe Tilžėje, pylimo ulcijoje (Dammstraße) 2. bute.

13. num.

Tilžėje, 31. mercą 1887.

2. metas.

Szis numeris yra paskutinis šio meto bertainio, todėl prašome mūsų garbingus skaitytojus ne tik wien neužmiršti sawo patiemis

Niamuno Sarga

iš naujo apsielūtioti, bet ir sawo kaimynus ir pažįstamus ant to raginti. Nei wienas Lietuwininkas tenesigaila

50 vř. ant meto bertainio

už „Niamuno Sarga“ apierawoti, nes ji skaitydamas, jis ras šinteropą atlyginimą.

„Niamuno Sarga“ redytuwe.

Iš Wokietijos.

Iš Berlyno. Mūsų Wiešpats cecorius geriausioje šweikatoje sawo 91. gimimo dienos šwentę praleidęs. Po laimės weljimu wokiškųjų ir swetimųjų kunigaikščių cecorius apšate susizadėjimą princu Endrikio, karaluno antrojo sunaus, su sawo pusšesere, princeze Irene iš Hesu zemės.

— Wiešpaties cecoriaus gimimo dienos šwentę ne wien wišoje Wokietijoje, bet galėtume šakyti, wišame swete, su didžiausia iškilme šwencziama. Wiši wokiškieji padonai, be jokios partijos šfirtumo, pagal ištangą procwojosi sawo mylimamjam walbonui ant jo 91. gimimo dienos širdingiausią gūdonę išrodyti. Cecorius, kaip žinoma, didelę

daugybę laimės weljimu ar tai nū augštu asabu, ar nū wišoku draugysčiu ar wyriausybiu, sulaukęs. Labai jis buwo nū išrodyto tiek daug meilės ir garbės sujubintas ir wišiemis sawo padonams ilgešniu raštu per kunigaikštį Bismarkį sawo širdingą dėkawonę ištardino.

— Sakoma, buť pinigų dalyku ministeris v. Scholz sawo atsidėkawojimo prašęs. Jo pakečjas rodosi unterštatszekerers Meinike bušęs. Rods dar nežinoma, ar šita žinė ištikiama.

— Kaip sakoma, uředas buwusiojo štatszekerero Elzaso bei Lotringiu, ministerio v. Hofmann'o, pafiliks neapstatytas. Zeigu išsirodys, kad Elzas-Lotringei ir be štatszekererio apšieiti galės, tai cecorystės šaimui bus įdūtas žokano užmanymas, pagal kurį wiršui mineta uředyste wišai bus pašalinta.

— Buntos roia šaimo užmanymą dėl iškados atlyginimo nefaltai prasudytuju nepriėmė.

— Weljku atlaidos cecorystės šaimo prasižeda sereboje 30. mercą.

— Pagirtasis lenkiškas giesmininkas Krasewskis meste Genf miręs. Krasewskis tarp Lenku dėl sawo swarbiu raštu labai garbinamas. Zulasis Lietuwininku ir pažįsta wieną iš jo raštu, butent „Wytorolaudą“, kurį nekursai J. A. W. Lietuwis i lietuwiskąjį kalbą perguldo.

Iš swetur.

Iš Wengrijos. Deputacijonas wengriškųjų studentu karo ministeriui prašė, kad jiems pawelytu apicieriską mėginimą wengriškoje kalboje atlikti. Ministeris jiems atšakė, jis dar negal šakyti, kaip toli galima bus, šitą prašymą išpildyti, kadangi wokiška kalba prie zalnieriškos šlužbos wišutinai wartojama, ale tacziau jis žiures tiek už tai rupjti, tiek šis dalykas šarumenei ant gero pareina.

Iš Prancuzijos. Ant garbės cecoriaus Wišiaus jo gimimo dienoje pas wokišką pasiuntinį Paryže, gromą Münsterį, czešnis buwo, ant kurios tarp šitu wokišku ir prancuziškų augštu sweczių ir prancuziškų karo ministeris Boulanger pribuwo.

Iš Italijos. Sakoma, buť wokiškasis pasiuntinys v. Reudell Rime nū sawo uredo atsidėkawojęs. Priežastis ant to esąs, kad paskutinis susidėrijimas tarp Wokietijos ir Italijos ne per jį, bet per italjeniską pasiuntinį Berlyne atliekomas buwo.

Iš Holandijos. Waldžia šaimą užprašusi, idant šlužbos czešą tu zalnierių ir marynerių, kurie šime mete sawo šlužbą užbaigs, dar ant wieno meto pailgintu. Rods waldžia tikia ant išlaikymo pakajaus, bet ji šitu waldžiū pasirengimams priešais ir mažuma dabotinga buti nor.

Wargai dwiejų išejnuu Amerikoje.

Parasė Centus.

13]

Galas.

Šlgai ne trunkant, paėmė puczką ir iškėlė aukštyn, bet tik gaidukas spraktelėjo i kamynelį, o šuwis neišdegė, juť buwo wiškas atidrekęs.

Alkilus parwirtho ir iššitief ant trioptos: jau neišmanė ką pradėti. Walandėlę pagulėjo kaip negywas, paskui atšitelė ir šakė:

Patronė! Šitą mergą, ar bucziau norėjus, ar nenorėjus, jau šenei bucziau pagriebes ir nusi-nešes i girę. Wišlyšiau ir su tawimi taip pada-ryti, bet ne drįsau, juť tawę numylėjau. Walzio-jaus po swetą kaip wilkas, žmonės manęs bijojo, o aš tawęs nufigandau. Patronė! tu tur buti manę užkerėjė . . . Jau tu manęs nemylėsi: ge-reshnis smertis. Išgelbėšiu tawę, arba pats pra-žiūsiu; o jeigu pražiūsiu, tai tu, širdingoji, manęs pasigaisel ir poterėlė už manę sufalbel. Aš taw nemusifaltau . . . kruidos taw ne padariau. U! Patronė! Patronė! Ili šweika, mano mieloji, mano šaukle . . .

Patronė dar ne paspėjo numanyti ką jis nor daryti, o jis jau šoko i wandenį ir pradėjo plaukti. Walandėlę buwo matyti jo galwa ir nugara, kaip ardė wilnis, juť tai buwo smarvus plaukikas; ale tū iškilo jei iš akiu. Plaukė pas czaiką, jieškoti

pagalbos dėl jos. Sufurys ne norejo dūti jam plaukti toliaus, wis rodosi atgal tėsė, bet jis wis weržesi toliaus. Kad butu galėjęs išplaukti iš to sufurio, kad butu iplaukęs i wandenį, ne taip fraung, tai butu priplaukęs. O dabar, kad ir stengėsi lyg ne žmogus, bet wos pamažėlį ga-ležo šlinkti toliaus. Gelswi wandens tankei drabšte jam i akis putas, jis tada keldawo galwą auš-štyn, šunkei kwėpūdawo ir žiurėdawo i tamsumą, kad užmatytu kur czaiką su žiburiu. Kaip kada didesnės wilnys stumdeldawo jį atgal, kaip kada išuėšdawo aukštyn; kwėpawo wis sunkiaus; pra-dėjo jausti, kad kojomis jau newalbo. Pamislyjo: ne priplaukšiu! bet tūm tarpu lyg kas šnibždeležo i ausį, lyg balsas jo numiletosios Patronės: „Gel-bėk manę!“ ir wėl pradėjo raikyti wilnis abiem rankom. Weidas jo iššiputė, iš burnos prunkšte wandenį, akis išwertė . . . Kad butu grįžęs, tai butu lengwai priplaukęs iki trioptai, bet jis apie tą nemislyjo, juť žiburys czaikos wisėjo artyn ir artyn. Iš tikro ir czaika plaukė wis pas jį, juť nešė jį tas sufurys, ju kuriūni jis šiaušes. Pajuto jau, kad kojos pastiro wišai. Dar keli stengimaiši . . . czaika wis areziau . . . „gelbėkit! gelbėkit!“ Paskutiniį žodį užkimšo wandū, kurio pribėgo pilna gerkle. Muniro. Wilnys užė jau augšciaus galwos, bet dar iškilo. Czaika štai,

štai jau czion. Girbi jau, kaip irklai atsimuša i czaiką: paskutiniį šyk šaukė pagalbos. Išgirdo jį, juť pradėjo greicziau irtis; bet Alkilus wėl nu-niro. Pagriebė jį baišus sufurys . . . Walandėlę dar jūdawo wilniše, paskui wieną ranką iškilo aukštyn, paskui kitą, o paskui nufendo ant amžiu.

Tam laike Patronė wiena ant trioptos, šale numirusio tėwo, žiurėjo kaip apšwaigus i tolimą žiburėlį.

Bet wandū nešė jį areziaus. Pamatė jau ir czaiką, daugiaus kaip su dešimče irflu, katrie apšwiešti žiburėliu, išrodė kaip raudonos kojos didelio wabalo. Patronė pradėjo šaukti, kaip ga-ledama.

— Ei, Žon! — atšiliepė angloniskās balsas: — tegul manę pakars, jei aš negirdėjau šaukima pagalbos ir jeigu wėl negirdžiu.

Po walandai štimos rankos perkelė Patronę i czaiką, bet Alkilus ten nebuwo.

Du mėnesiu po šio twano, Patronė išejo iš namu ligoniū Little-Hospitlė, o už pinigų, kuriūs šurinko dėl jos geri žmonės, waziawo i Naująjį Jorką.

O pinigų tu buwo mažai. Pušė kėlio butu turėjus eiti pėšče, bet jau biškį webliodama an-gloniskai, mofėjo iššiprašyti saw ant geležinkelio, kad wežė ją dykai. Daugelis žmoniū gailėjosi tos

Įš Bulgarijos. Kaip vyriausias kufintojis atsidurusi maistu miestuose Ruzschuk ir Silistria rodosi masfolistafis pasiuntinys Bukareste, wardu Hitrowo ejs. Sakoma kad bulgariska waldžia dar is tolo netures pajau nu paslawistisku maistu, nes Hitrowo labai daug pinigų ant sawo kusinimu pries bulgariską waldžią isleibžia. Waldžia, kaip rodosi, ant to gerai daboja, nes kur tik galima, ji procemojasi, sawo zalnieriską macę padauginti ir padrutinti.

Įš Masfolijos. Kaip isiziol zinoma, tapę 120 žmones suimti, kurie sioki ar tokiu budu prie bandomo nužudimo caro prigulejo. 13. šio menesio pafore besis apfatusius, tarp kuriu ir radosi jau pirma suintafis Degajew, apie kurį musu skaitytojai jau girdejo. Nū suemimo iki nužudymo apfatusiu tik 6 dienas tetruko; zinomas daigtas, kad nū teisingo perjieškimo ir sudyjimo czia nei mislyjama. — Wienas policijos apicieras, kurs taip jau is priezascziu del pridraugawojimo prie anos rasbajsties suintas tapę, bando sawę nužudyti. Rods jam tai nepafiseke, bet jis labai smertnai isziidegs. Jis dabar wifofias paslaptas apie nihilistiskus subuntawojimus waldžiai isdawę, ir per tai policija atrado wiename wifai nukampe gulincziamie kieme, butą, kuriame nihilistai sawo robus laife. Taip jau tenai radosi dirbtuwe del pagatawujimo plaisinamu padaryniu. Wisi to buto ghwentojai tapę suimti.

— Caras wyriausiems policijos uředinintams Petersburkije 100 000 rbl. dowanojes. Nihilistai tūs uředinintus smercziau baugino, jei nepafilaufę tolesneis apfalinimais.

Cecorystės saimas

sawo pasfutinuše susiejimūse permaste wifofius užmanymus. Rodosi kad šime saime wifas greicziaus ne kaip pirmame nusidūda. Minetina yra, kad saimas antrąjį apmugstymą cecorystės rofandos pabaige.

numargusios, nusirgusios merginos, kuri su sawo iswerstomis melinomis afimis isrode kaip beselis ir liedama asaras, ubagawo. Juk ne žmonės wargino ją, bet nelaimingas ghwasstis ir jo atsitikimai. Ką galejo weikti Amerikos pustineje ta Reziuku kwietkele? Ką galejo pradeti? Wežimas Amerikos turejo perwaziuoti ją ir sutreiti jos silpną kung, kaip kožnas wežimas ritasi per kwietkas, kurios pasipina jam po ratais...

Ant ulyczios Water - Street Naujame Jorke prie wienu namu sudziuwus drebanti ranka pabalde i duris: tai Patrone ejo prafyti pagelbos pas senąjį poną, gimusį Paniamunėje. Atidare jei duris nepazistamas žmogus.

— Ar namie ponas Macewiczius?

— Kas tai per wiens?

— Senas pons. Czion parode jo laiskeli.

— Numirė.

— Numirė? ... O sunus jo, ponas Wilius?

— Įswaziawo.

— O panaitė?

— Įswaziawo. Durys užidare. Atsijedo ant slenfeczio ir pradėjo asaras plūstyti. Buwo wél Naujame Jorke, wiena, be pagelbos, be apietos, be pinigų, ant wales Diemo. Ar ten pasilikę? Ne! eis pas laiwawietes, puldines Wofiecziu marininkams po koju ir mels, kad ją paimtu; jeigu susimyles, tai ubagaudama, pereis Wofietiją ir sugrįš i Reziukus. Ten jos Jurgutis. Daugiaus nei wienu ne tur ant šio plataus swieto. Jeigu jis jos ne priglaus, jeigu jau užmiršo, jeigu ją atmes, tai nors numirė arti jo... Nuėjo ant franto, raitesi šale koju Wofiecziu marininku... Jie butu ją paėmę: kad tik butu biski atsigawus, tai butu daili merga. Jie maž ir norėtu,

Įš Lietuwos.

Įš Tilžės. Karaliaus 91. gimtinė diena taip iskilmingai kaip nekadas šimet praleista. Wifas mēstas buwo karunomis ispuštas, o wakare wifos ulyczios kupinos žmonių wiro, norincziu isiuminėrawing mēsto butu pasizjūrėti. Wifur tapę czesnys laifomos karaliui ant garbes. Rods retai toks waldonas ir yra sulaukęs tokią augštą senatwę 90 metu; tai is tikro brangus amžias!

— Nesenei ne tikri popierinei penfmarkei pradėjo walfiotiesi, kurie ne lengwei nū tikruju teatifikiriami. Popieriaus yra paprastas storas, kurį nutwerdamas jau atfiri nū tikrojo penfmarkio. Zdirbtu medžio plustanu ant netikruju penfmarkiu wifai nėra, tie brufkmei yra su tusu pamoliawoti. Netikriejie popierinei penfmarkei yra ir šaunei mažesni, prieg tam ir wandeniniu zenflu netur. Iki šiol nutwertieji zenklai tur numerį 999467.

Įš Karfles. Nors ledas is musu krašto jau buwo ir prapūles, tai dabar tik pasfutinioji žemos dalis wél wifus wandenius užšaldino. Žwejai jau su sawo žiemos žwejyba buwo užbaige, dabar tik wél tur ant ledo isėiti. Sakoma, buk žieminė žwejyba gerai užsimokanti.

Įš Klaipėdos, 23. mercą. — (Prijaitintuju judas. 5 sykis.). Ufininkas Martynas Kairys is Lampfacziu tapę slapta (t. e. swetimieis žmonėms neprieinant) žmogžudystės po nepripazinimo is pradžios kaltu israftas, ir del to ant smerczio prafudytas.

Įš Lenkwiecziu. 25. š. m. wafarą tapę keli keliauninkai, jau labai tamšu esant, netoli Klapatu kiemo, kofiu 6—7 wryu užpulti. Wienas is keliauninku šauny kirtį gawo is užpakalio. Wienol arklius priwarant pasiseke nū tu walfatu is-trukti.

Įš Rantemberkio (kur jau lietuwiskai bažnyczioje kas antrą nedėdienę mišią belais). Didž. Jūdupėnu kulleje tarp kudikiu musalai isšiwervę.

bet ką daryt? waldžia ne pawelije... papiktinimas... tegul dūs jiems pajau...

Mergina eidawo nakwoti ant to paczio tilto, ant katro nakwojo su tēwu tą naktį, kada norėjo ją nuslandyti. Maitinofis tūm, ką rasdawo pakrantėje, taip jau, kaip maitinofis Naujame Jorke su tēwu. Gerai, kad buwo wafara.

Rasdien, beswintant, jau budawo šale Wofiecziu laiwu, ir mēde malonės kasdien dowanai. Bet turejo burišką kantrybę; tūm tarpu wis ejo silpnyn. Jautė, kad jeigu tūjaus nemuwažiūs, tai neužiugo numirė, kaip numirė wisi, kurie šiczion atwaziawo jieškoti dūnos.

Wieną rytą wos atsiwisko ir mislyjo, kad tai jau pasfutinis sykis, juk ne stengs daugiaus. Pamislyjo ne prafyti, bet ilisti i koki laiwą, kurs plauke i Ciropą ir pasikawoti kur nors kamputije ant paties dugno. Kaip jau isplauks ant mariu ir užtiks, tai mažo i wandeni ne mes, o kad ir jmetu? ... Wis tiek kaip numirti, kad jau reikia mirti. Bet prie įėjimo dabojo sargai ir tūjaus atstunę ją šalin, kaip tik norejo listi. Atsijedo nabagele ant poliaus ir pradėjo mislyti saw. Bet tūjaus pradėjo jūktis ir murmėti.

— Aš poni, Jurgi! bet tam wierna pasilikau. Ką, ar tu manęs nepazisti?

— Nabagė, pabaigė protą. Nū tos diemos kasdien ateidawo ir laufdawo Juro. Žmonės priprato prie jos ir dūdawo almužną; o ji labai žemai dēlawodawo ir jūfdawosi kaip kudikis. Taip buwo du mėnesiu. Wieną rytą jau neatėjo ir nēks jos daugiaus nematė. Tik ant rytojaus tapę parafyta laifraftyje parunko, kad ant paties franto rasta neghya mergina, nežinė kaip wadinasi ir is kur.

13 kudikiu rods pagijo, ale 13 ir dar labai funkei serga. Szuilė dabar nėra kudikiu lankoma.

Įš Piskalnio. Nesenei ant nekurio kupcziaus augšto smotas parako plyšo, per ką ne wien is plytu budawotafis butas, bet ir daugybė kitu taworu tapę šaunei paifkadyta.

Įš Lazdynu. Wieną wafarą nekursai N. is S. namon is swecziau grįžo. Arklei pasibaughtę pradėjo zowada begti, wežimą už medžio užkliudę ir abudu wežime sedincziu islakino. Wienas wifai nepasifkadhyjo, ale antrasis ranką lužo. — Wifbarynai ir Skardupėnai triusia „ragatka“ (t. e. pereinama per rubežiu wietą) igyti, o tai ties Wifbarynais, kuriems priespais lenkiffoje Lietuwoje (ne Lenkife), didysis Slowikiu bažnyczkiemis randasi.

Įš Szilėnu. Czionai nesenei buwo padawadhimas, kad kiausles parubežyje, t. e. iki mylios tolumo nū rubežiaus, laufininkai negalėjo pardūti; jiems tebuwo wale toliaus nū rubežiaus kiausles ant turgaus mugabenti. Dabar šitą padawadhimą panėkino, o kupczelninkai ir is namu gal pirkti.

Įš Jsrutės. Czion nekursai kupcziaus pagalbinkas i Jurburfeljus namon eidamas, tapę wienu wryo is užpakalio per galwą kuciuni is-tiftas, kad apnykęs parpūle. Plešikui nekai negalint pinklei pritwirtitą lenciugelį su žegoriumi atinti, atsigawo parmuštafis ir staiga nū plešiko atsiwalnyjo. Szifai persigandęs, pafurę, užpultafis nėra per daug sužeistas. Tik purtmoniją su pinigais patrotyjo.

Įš Angerburkio, 25. š. m. buwo arkliu turgus, ant kurio kofią 200 arkliu suwedę. Romifjonas pirkimui žalnėriams arkliu tik 39 tepirko.

Apie atgaitwinimą musu lietuwiskos kalbos.

Pranešimas laifytas d-vo Sauerweino ant susiejimo draugystės „Byrutes“ Tilžeje, 13. mercą 1887.

3) (Priemazga.)

O jey rasi šis ant to atsilieptu, kaip man buwo atliepta, kad wieną žmoniū eile reikiant „apierawoti“, kad antroje jau wifas wél gerai pastosent, tai tofiam wél turiu atsiliepti, kad jis žmoniū prigimtį ir nusidawimus labai menkai te pazįsta, kadangi paifyste arba durnyste, i wieną žmoniū giminę arba eilę iczepyptos, niekad nepafiliaus antroje, (jie tik te klausa sawo Darwing), bet jų durniaus is naujo atfigimdyš, o wis tur eiti jų durnyn. Ale kas ir ant „apierawojimo“ tiftai wiendš žmoniū eilės jam dawe teisybę? Kas jam dawe teisybę, kad ir tiftai keltis tustanczius žmoniū ir juji sweitą dwafiską ghwasstį sawo kas žin kofiam balwonui „apierawotu“ (jojo paties žodį wartojant)?

Tai rytindifkas pagons, kurs pats sawę po ratais sawo balwono wežimo susiwažinėti dūdas, o kursai tofiu budu nors tiftai pats sawę apierawoja, tift labai garbingas žmogus yra pries kelintą, kurs „krifšczionimi“ dūdas wabintis, ale kurs (o štai ir dar sawo paties naudšs del) ne sawę, bet tustanczius nekaltū žmoniū sawo balwonui gataws butu „apierawoti“.

Tokie štai yr' numirusieji Lietuwinkai, o tokie yr' keliu marintoji budai, kurie, ghwasstį žadėdami, tiftai numirusius, jei tai galima, dar jų giliaus numirusieis padaro ir musų garbingoj' Lietuwoj' wieną tofią žmoniū weisę augina, kuri nū swieto pradziūs cze nier' buwusi, ir su kureis sulyginiami ir patys senieji pagonai, ir Perkuno garbintojai, labai gera ir garbinga giminė buwo.

Kofiu budu tai atgaitwifime tofią numirusiū Lietuwinkū weisę?

Ant pirmo tūm, kad, jų daugiaus jie sawo kalbą bei prigimtį paniekina, jų auffsziaus mes je i garbę isfelsim. Ir aš pasididžiāju, lietuwiskai kalbedams, o ir mislydams, kad bene nors toks lafelis lietuwisko kraujo ir manije randamas. O štai, toks lietuwiskas brendulelis, toks wiens lietuwisko kraujo lafelis bene turejo wifą kraują ir wifą ghwasstį su karshta meile i wifą lietuwiskąją giminę lyg degte uždegti. Ar mislijat, kad tai ne esant

galima? Tai jums ne kofio prasto žmogaus, bet wieno aukščiausiojo bei prakilniausiojo paveikslą privesu. Ar nemiariate, kad mūsų mielojo ir aukštai garbinamojo Karaluno ypatybės meile ir prieteliške prieš Lietuwininkus, kurį jis nesenei wėl wienu grandiumi paveikslu parodė, — kad ir ji iš daliės iš to atsidursi, kad ir ans aukštas pons iš lietuviškės giminės kilęs, beje kad senųjų lietuviškės kunigaikštėjų kraujas, o ir dwigubai, jojo gyslės tef? Ak, kad ans meilingasis pons, Karalunas, kurs wis Lietuwininkams tiel malonės yr' išrodes, o kurtai, kaip žinote, ir nesenei sawo „Tagebuche“ arba „Kas dieną parašytoje misleja“ toki nū keliu pusiu waromą staigų Lietuwininkų juwofieciawimą arba išnaikinimą grandzei apgailejo — ak kad jis su sykiu tarp mūsų pasirodyti galėtu! Jis, kaip tikras senųjų lietuviškės kunigaikštėjų sunus, ir tokius kwailei pasididžiūjančius ir sawo lietuviškės užsiginancius žmones greičiausiai pamokytų, nesigiedėti tōs garbingōs giminės, iš kuriōs ir mūsų Etecorius ir mūsų Karalunas yr' kilę, ir kuriōs kalbų pons Karalunas su džiaugsmu su Lietuwininkams pasikalbėjo. Tai jis, kurtai ir šep jau šuiles mielai permėgines yr', įeidams į wieną arba kitą lietuviškės šuilę galėtu persiliudyti, ar ir wijos teisybes, kures zokans lietuwininkams paweltyja, bene ir wijur wienai laifomos. Pons Karalunas ir pats geriausiai persiliudyti galėtu apie

ta dalyką; nesa jis pats taip daug lietuviškai moka, o ne kaip kiti šuiliū perjiektotojis, kurs nemoka lietuviškai, su tūm klaušimu pasikalbinti turėtu: „Ar tu tai ir darai?“ Ne, jis galėtu pats permėginti, ar anjai ir tikrai tai daras, ką jis kalts daryti, o ar kubičiai ir bile ką lietuviškai šuileja išsimokinę. Ar ne bene, šale daug gerū ir wienū ir garbės wertū ir lietuwininkus mylinčių mofitojų, wiens arba kiti tada pabugtu, lyg anjai bernas, kurį jo pons pastate, kad namus waldytu, o wiems tikram czėje juji tikrą walgi išdalitu; o štai, ans išleide su pašleideleis, ir jo pons atėjo iš nežiniū, ir ji surado tikrai mušiant, beje mušiant tūs, kuriems butu reikėję juji tikrą walgi dūti? Ak ans pons dare su anūm newiernu tarnu? Gerai wiems tarnams, furius juji pons ir šiczon ant žemės, o ir kartuntą ir dangiškais Pons, į rofundą wadindams, taip randa darant, kaip jiems iš teisybes buwo paliepta. (Dar ne wiskas.)

Gromatnyčia.

Str. Kerkščise. Sawo gromatą gawan. Dėkui už prirodijimą adrešu. Įsitęsiu, ką man rašei.

100 rubliu

pagal berchniškę depešę 30. merca 179,90 mf.

Turgaus prefijos nū 26. merco.

		Tilžeje		Klaipėdoj.	
		m. pf.	m. pf.	m. pf.	m. pf.
Kwieczai Rugei Miezei Awijos Žirnei, baltieji Žirnei, raminieji Koputes	100 swaru arba 50 kilo-gramu.	7 70	8 15	6 50	7 —
		5 60	5 75	4 70	5 —
		5 60	5 70	4 —	4 50
		4 70	4 80	2 50	2 80
		5 50	6 —	6 —	6 50
Semenei už naujaji šepelį Dymotai už centnerį	už 100 lyteriu (baryr.)	1 70	2 30	1 40	1 50
		8 —	9 50	—	—
Kiaupei už kapą	2 25	—	—	2 40	—
Pywas už 100 lyteriu (baryr.)	24 —	—	—	—	—
Brangwynas } už 100 lyt. } už 1 lyteri	24 —	—	—	—	—
		25 —	—	—	—
Swiestas Kiaulena Žautėna, geriausioji Wersena Awincziana Grusienė, prašta Awiju krūpai	už 100 lyt.	80 —	90 —	70 —	80 —
		50 —	60 —	50 —	60 —
		35 —	46 —	60 —	75 —
		35 —	45 —	30 —	50 —
		35 —	40 —	40 —	50 —
Sziensas } už centnerį Sziandai } už centnerį	2 —	3 —	—	2 —	2 50 —
		—	—	1 75	2 —
Sziandai už kapą	21 —	24 —	—	—	—
Pinai už centnerį	—	—	—	32 —	—
Waska, kieta	10 cbm.	—	—	44 —	46 —
Waska, minkšta		—	—	40 —	44 —

Alpafymai.

Szwentei į bažnyčią eiti
Reikia rubu tik gražiu.
Sneiderfoms jau czėsas trumpas
Neb'galės pagatawyti;
Tai ateikit prie manės,
Aš galiu pagalbeti;
Man nier priwalu dar siuti,
Kaba jau czėsu pasiuti
Dytweik manteliu gražiu,
O ne swetiskai pigiu.
Už pusšesį aukšing
Negirdėta tai prefia.
O dienešoms šiltesnioms
Kaba žaketu daugums.
Škepetu ir škepeteliu
Redeliu irgi šurpeliu,
Didžiū firmu ir firmeliu
Brieš lyty irgi saulelę
Nasit newekas didžias
Už menčiausias prefias.
O galiausiai aš meldžiū
Neužmirškite manę
Juju draugų lietuvių.
Jū tantiaus manę lankyste,
Jū gerians aš jums darysiu.

D. Peteraitis
Tilžeje, wofiškoje ul. 14.

SEKLU!

Runkelrewes, tikras oberdorferinias,
runkelrewes, tikras geltonas leu-
towiceriškias,
runkelrewes, geltonas storas klum-
puczias,
runkelrewes, ilgas raudūnas mil-
žiniškias,
runkelrewes, baltas culorinias,
milžiniškias morkas, dirwos
rewes,
kaip ir sawo dibelį logari

daržowiu bei kwetku sėslu,

tik wien šwiežius digstanezius grubus,
prisiulo už labai pigias prefias

Carl Pieck

Tilžeje, wofiškoje ulyczioje 23.
Prid. Minėtos sėslas ir Rukn
bažnyčkie me Pieck'io kupczysteje
gaunamos.

Gatawn patalyniu nū 21 mf.
prasidedant,
Patalu plunkšnu nū 1—1,20 mf.
už swarą.
Puku 2,50—3,50 už swarą,
Wištu plunkšnu 30—40 pf. už
swarą,
Nepleshtu žasiu plunkšnu nū 1 mf.
iki 1,20 mf. už swarą,
prisiulo plunkšnu kupczyste
M. Markowsky,
pirma J. Stern.
Tilžeje, augštoje ulyczioje 90.
Subatoje kromas yra uždarytas.
Parwinczla, presawimo bei kemiškio
plowimo anštaltas nū

A. Wawries,

Tilžeje,

Langasės ir aukštaliu ulycz. kampe.
prisiulo ant parwawimo wilnu, giju,
bumbulu ir šilku wiskūse mudos par-
wūse, kaip ir plowimui bei parwini-
mui wiskūiu žiuponiū ir pomu drabu-
žiū, išardytu ir neišardytu. Namini
ceifei tampa gerai presoti, kaip ir
naminis milas weltas.

➡ Pigiausios prefijos. ➡

Kraicziamas

prisiulo didžiamie iššikryme
porcelanio, kafiljos ir
tyjos rhykus, stalo rhykus
kaip ir prie prausimo rei-
kalingus rhykus, stiklu
ir **kristalio taworus** po
werniausio pašlužjimo už
tikrai pigias prefias.

William Born,

Tilžeje,

Mr. 3. Wasserstrasse Nr. 3.
Prie dibesniuje šipir-
kimu prefias dar ipazei
numažinu.

Szmota

senu langu

gali labai pigai pirkti Tilžeje
Backhoffstrasse 14 num.

Ant welhyfu šwentes

prisiulau sawo apstingai aprupitą logari

audžiamu bumbulu bei wilnu, lininiu giju, milu, bukskingiu, kleidu
ceikiu, dažutu bei jūdu šilku ceikiu, škepetu, paklodžiu bei gardynu, ga-
tawu manteliu, lininiu audimu, saulės ir lytaus firmu

➡ **wirbutiniu marškinu, apifakliu, apirančiu, šlipu** ➡
didžiausiamie iššikryme.

Pardūdu už tikrai pigias prefias tik wien gerus taworus ir garbingus lietuwininkus meldžiū meilingai ma-
nės atsiminti ir manę aplankyti.

➡ augšta pagarbe

Julius Haase Tilžeje,

vokiszkoje ulyczioje 3.

Kupczyntės atidavimas.

Ferdinand Eckert Tilžėje,

wokiškoje ulyczioje 6 num.

Ritu užsiėmimu dėlei, aš nū šios dienos savo apstingai aprūpītą taworu logarį

wisotinai išpardawoju.

Mano logaris pasidaro iš naujausiu zortu kleidu ceikiu, bukškingiu ir ceikiu wiršutinoms sermegoms ant pawasario; taipjau randasi bumbuliniu taworu, skalbiniau daigtu, klišu, lytaus ir sausės širmu tik wien pagal modą pritinkanciam pasilaikime.

Išpardawojimas mano taworu dūda labai retai atsitinkancią progą ant tikrai pigiu išpirkimu ir norėcian, kad mano logaris kū greičiausiai išsitūstintu. Prekios yra nusistebėtinai pigios ir prašau aš, mano tikrai wierną išpardawojimą nepalikti neįsitūmtą ir manę aplankyti.

Ferdinand Eckert, wokiškoje ulyczioje 6. num.

Prid. Kromas tūjan paršandytinas, taip jau repozitorią kaip ir kitus įtaishumus pardūti ketinu.

Cukoriaus.

Rietą cukorin, stutūse ir stuteliūse, maltą cukorin, kampinį cukorin,

kaip ir cychtą šmoka turincias
kapijos pupas
prisiūlo už pigias prelias

Carl Pieck

Tilžėje, wokiškoje ulyczioje 23.

Parwus

dėl parwawimo wilnu, bumbulu, giju, audimu, naminu milu ir kitko su wartojimo pamokinimu pirksi pigiausiai prie

J. A. Roeder Tilžėje,

kaip ir jo kupczyntėje Ragainėje.

Vom 1. April d. J. ab erscheint im Verlage der Gesellschaft „Tilsiter Volkszeitung“ die

„Tilsiter Volkszeitung“

mit wöchentlicher Gratisbeilage

„Illustriertes Unterhaltungsblatt“,

täglich mindestens in der Stärke von 1 1/2 Bogen

zum Preise von 1 Mark für das Quartal, wozu noch für auswärtige Abonnenten der Postzuschlag von 25 Pf. und event. das Bestellgeld kommt.

Redakteur des politischen Theils: G. Feyerabendt; des lokalen, provinziellen und unterhaltenden Theils: Herm. Ungefug.

Die Tendenz des Blattes ist die besonnene und maßvolle Vertretung der Grundsätze der

liberalen Partei.

Die Expedition befindet sich in der Buchdruckerei von H. Post, Goldschmiedestraße Nr. 8.

Verlag, Redaktion und Expedition der „Tilsiter Volkszeitung“.

Berliner Lokal-Anzeiger.

Beliebteste und verbreitetste Zeitung der Reichshauptstadt.
Größte Auflage aller Zeitungen Deutschlands und Oesterreichs.

Ueberaus reicher, eigenartiger Inhalt. — Streng unparteiische Haltung. Erscheint (außer Montags) täglich 2 1/2—5 Bogen stark in großem Format. Kostet incl. „Täglicher Unterhaltungs-Beilage“, welche jährlich einen stattlichen Band von über 1200 Seiten repräsentirt,

monatlich nur 80 Pfennig.

Sämmtliche Postanstalten Deutschlands nehmen Abonnements auf den „Berliner Local-Anzeiger“ entgegen. (Post-Zeitungs-Catalog 820.)

Tik wien geriausiu

audžiamu bumbulu, wilnu
ir makšynu giju

tur

W. Gassnerio pasek.

Tilžėje, wokiškoje ulyczioje 12.

Didžiausia ir geriausia išpirkimo
wieta dėl manufakturos ir modu taworu.

Lietuviszka gramatika

parašyta kunigo Mikolo Miezinio, gaunama už 50 pf. knigu spaustuwėje
Weyerio & Arnoldto Tilžėje Dammstr. 2.

Ant welyku!

Rietą cukorin stutūse ir stuteliūse, kampinį cukorin, maltą cukorin, ryšą stambesį grūdais, rozynas, korintas, wšnūn gruczią, pliumin gruczią,

kaip ir

geras šaldžias pliumes

nū 15 pf. už swarą prasidedant.

Wyną, rumą, konjaką, skanus gerasus, gerą cychtą ruginį,

wiską geriausioje ipatybėje prisiūlo už pigiausias prelias

Carl Pieck

Tilžėje, wokiškoje ulyczioje 23.

Kasiją pardūdu labai pigi.